Opłata pocztowa uiszczona gotówką!

Katowice, dnia 31 marca 1938.

GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
Dział Administracji Szkolnej

Nr 3.

TREŚĆ:

Poz. 53.

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 3 poz. 11 z dnia 19 stycznia 1938 r.

USTAWA

z dnia 8 stycznia 1938 r.

o medalu „Za Długoletnią Służbę“.

Art. 1 Ustanawia się medal „Za Długoletnią Służbę“.

Art. 2. (1) Medal o średnicy 35 mm brązowy, srebrny lub złoty nosi na stronie czołowej wyobrażenia orła państwowego w otoku stylizowanego ornamentu oraz napis: „Za Długoletnią Służbę“, na odwrocie zaś cyfrę: na medalu brązowym „X“, na medalu srebrnym „XX“, a na medalu złotym „XXX“, opartą na gałązce laurowej.

(2) Medal nosi się na lewej piersi, bezpośrednio po odznaczeniach państwowych polskich, a przed odznaczeniami zagranicznymi, na wstążce amarantowej o szerokości 37 mm z podłużnym pasem białym po środku o szerokości 11 mm.

Art. 3. (1) Prawo do medalu uzyskuje się z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucyj publicznoprawnych.

(2) Po dziesięciu latach służby, pełnionej po dniu 11 listopada 1918 r., otrzymuje się medal brązowy, po dwudziestu latach — medal srebrny, po trzydziestu latach — medal złoty.

(3) Przerwy w okresach służby, zmiany stosunku służbowego lub opuszczenia służby nie stanowią przeszkód do otrzymania medalu.

Art. 4. (1) Nie otrzymują medalu osoby. skazane prawomocnym wyrokiem sądowym lub dyscyplinarnym, jeżeli w wyniku skazania nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego.

(2) Osoby wymienione w ust. (1), przyjęte ponownie do służby, mają prawo do otrzymania medalu po przesłużeniu okresów, przewidzianych w art. 3, liczonych od dnia ponownego objęcia służby.

(3) Przepisy poprzedzające stosuje się odpowiednio do osób, z którymi rozwiązano z ich winy umowę o pracę.

Art. 5. (1) Medal nadają właściwi ministrowie, a w działach służby nie podlegających ministrom — właściwa władza naczelna.

(2) Ministrowie mogą uprawnienia swe w tym zakresie przekazać władzom bezpośrednio podległym.

Art. 6. Odznaczony ponosi koszty wykonania medalu.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej
I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów
Sławoj Składkowski.

54.

Przedruk z Mon. Pol. Nr 32 z dnia 10 lutego 1938 r.

INSTRUKCJA
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lutego 1938 r.

o nadawaniu medalu „Za Długoletnią Służbę“.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 8 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 11) wydaję instrukcję następującą:

Osoby objęte ustawą.

§ 1.

Prawo do medalu uzyskują pracownicy tak umysłowi, jak fizyczni, niezależnie od rodzaju i charakteru wykonywanej pracy, którzy pozostawali lub pozostają w stosunku służbowym do Państwa albo instytucji publiczno-prawnych, bez względu na to, czy podstawą zawiązania tego stosunku było mianowanie, wybór, czy też umowa.

§ 2.

Prawo do medalu służy w szczególności:

1) urzędnikom, niższym funkcjonariuszom państwowym (śląskim) i pracownikom kontraktowym we wszystkich działach zarządu państwowego,

2) sędziom, prokuratorom, pisarzom hipotecznym, notariuszom, asesorom i aplikantom sądowym w sądach powszechnych i szczególnych,

3) oficerom służby stałej i podoficerom zawodowym w wojsku i marynarce wojennej,

4) funkcjonariuszom Policji Państwowej (śląskiej), Korpusu Ochrony Pogranicza, Straży Granicznej i Straży Więziennej,

5) profesorom, zastępcom profesorów, nauczycielom i naukowym siłom pomocniczym we wszystkich zakładach naukowych państwowych i publicznych,

6) pracownikom przedsiębiorstw, monopolów, banków i innych instytucyj i zakładów państwowych oraz funduszów,

7) członkom i pracownikom organów zarządzających i wykonawczych samorządu terytorialnego oraz pracownikom przedsiębiorstw i zakładów tego samorządu,

8) członkom i pracownikom organów wykonawczych samorządu gospodarczego (izb przemysłowo-handlowych, rolniczych, rzemieślniczych, adwokackich itp.), oraz pracownikom przedsiębiorstw i zakładów tego samorządu,

9) pracownikom ubezpieczeń społecznych, Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych i innych związków i zakładów publiczno-prawprawnych,

Sposób zaliczania dziesięcioleci.

§ 3.

Do okresów dziesięcioletnich należy wliczać służbę rzeczywistą od daty zawiązania stosunku służbowego, nie wcześniej jednak, niż od dnia 11 listopada 1918 r.; do okresów tych wlicza się również czas obowiązkowej i ochotniczej służby wojskowej, a także czas ćwiczeń wojskowych,

Przepisów o korzystniejszym zaliczaniu czasu służby nie stosuje się.

Przerw w faktycznym pełnieniu służby w czasie trwania stosunku służbowego lub po jego rozwiązaniu, a przed zawiązaniem nowego stosunku, nie zalicza się. Za przerwę w czasie trwania stosunku służbowego uważa się okres czasu, który z mocy przepisów obowiązujących w danym dziale służby nie ulega zaliczaniu do służby czynnej.

Władze uprawnione do nadawania medalu.

§ 4.

Medal nadają:

1) w czasie trwania stosunku służbowego — właściwi Ministrowie, a w działach służby nie podlegających Ministrom — kierownicy właściwej władzy naczelnej, bądź też upoważnieni kierownicy władz bezpośrednio podległych w toku instancji;

2) emerytom państwowym oraz osobom otrzymującym zaopatrzenie na podstawie przepisów odrębnych (nie pobierającym wynagrodzenia umownego z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnej) — kierownicy właściwej, dla ostatnio pełnionej służby, władzy naczelnej, bądź też upoważnieni przez nich kierownicy władz bezpośrednio podległych w toku instancji, — na podstawie wniosku władzy lub instytucji wypłacającej zaopatrzenie;

3) Osobom, które już nie pozostają w stosunku służbowym z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnych, a nie pobierają zaopatrzenia emerytalnego — władza właściwa do nadawania medalu funkcjonariuszom (pracownikom) tego urzędu, instytucji, zakładu itp., w którym ostatnio dana osoba pełniła służbę.

Sposób i terminy nadawania medalu.

§ 5.

Nadanie medalu następuje z urzędu:

1) w czasie trwania stosunku służbowego:

— osobom, które już uzyskały lub do dnia 1 kwietnia 1938 r. uzyskają prawo do medalu brązowego — terminie do dnia 15 maja 1938 r.,

— osobom, które uzyskają prawo do medalu (brązowego, srebrnego, złotego) po dniu 1 kwietnia 1938 r. w ciągu 8 tygodni od dnia uzyskania tego prawa;

2) emerytom państwowym oraz osobom, które otrzymują zaopatrzenie na podstawie przepisów odrębnych i nie pobierają wynagrodzenia umownego z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnych, a którzy uzyskali lub uzyskają do dnia 1 kwietnia 1938 r. prawo do medalu — w terminie do dnia 1 października 1938 r.;

3) osobom nie pozostającym w stosunku służbowym z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnych i które nie pobierają zaopatrzenia emerytalnego — po uprzednim stwierdzeniu w rejestrze skazanych, czy osoby te nie były skazane na utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych — w ciągu 6 miesięcy od dnia zawiadomienia o obecnym adresie.

W czasie trwania postępowania karnego lub dyscyplinarnego medalu nie należy nadawać.

Nadanie medalu będzie stwierdzone dyplomem według wzoru, załączonego do instrukcji niniejszej.

Zgłoszenia osób, którym medal nie został nadany.

§ 6.

Jeżeli nadanie medalu osobie, która uzyskała prawo do niego, nie nastąpi z urzędu w terminach, ustalonych w § 5, osoba ta może wnieść zgłoszenie do władzy określonej w § 4.

Zgłoszenia można dokonać zarówno ustnie do protokółu, jak pisemnie.

Osoby pozostające w służbie powinny wnosić zgłoszenia w drodze służbowej.

Osoby wymienione w § 5, ust. 1, pkt 3, dokonując zgłoszenia, powinny podać dane, stwierdzające uprawnienie do medalu (dokładny przebieg co najmniej 10-letniej służby z wyszczególnieniem miejsc służbowych).

Odmowa nadania medalu.

§ 7.

Orzeczenia władzy, stwierdzające brak warunków, uzasadniających prawo do medalu, powinny odpowiadać przepisom art. 75 i 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępo-

waniu administracyjnym. Orzeczenia te wydaje właściwa władza naczelna, która zawiadamia o tym każdorazowo Prezesa Rady Ministrów.

Orzeczenia wymienione w ustępie poprzedzającym należy doręczyć stronie najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia.

Sposób noszenia medalu.

§ 8.

Osoby nieumundurowane mogą nosić bez ograniczeń i równocześnie (w służbie i poza służbą) pełne medale, (złoty, srebrny, brązowy), miniatury, bądź wstążeczki. Sposób zaś noszenia medalu przez osoby umundurowane ustalą właściwi ministrowie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

Rejestracja nadanych medali.

§ 9.

Rejestrację nadanych medali prowadzą władze uprawnione do ich nadawania.

Odnotowanie nadania medalu w aktach osobowych (wykazach służbowych itp.) pracowników powinno odbywać się według zasad, ustalonych dla odnotowywania w aktach osobowych nadania orderów i innych odznaczeń państwowych.

Szczegółowe zarządzenia.

§ 10.

Właściwi Ministrowie wydadzą w ramach instrukcji niniejszej dalsze szczegółowe zarządzenia dla podległych (nadzorowanych) władz, urzędów, zakładów i instytucji.

Zarządzenia te należy dostosować do obowiązujących przepisów służbowych w poszczególnych działach służby.

§ 11.

W zarządzeniach, wymienionych w § 10 właściwi Ministrowie przekażą władzom bezpośrednio sobie podległym w toku instancji uprawnienia do nadawania medalu, zastrzegając sobie w każdym przypadku prawo wydawania decyzji odmownych.

§ 12.

Zarządzenia wymienione w § 10 ogłosić należy w dziennikach urzędowych.

§ 13.

Druk dyplomów wykonany będzie przez Drukarnię Państwową. Dyplomy doręcza władza, nadająca medale, bezpłatnie.

Medal będzie wybity przez Mennicę Państwową.

Uprawnieni będą nabywać medal na podstawie posiadanych dyplomów.

Statystyka nadanych medali.

§ 14.

Począwszy od 1939 r. w terminie do dnia 15 lutego każdego roku właściwe władze naczelne będą nadsyłać do Prezydium Rady Ministrów zestawienie ilości nadanych w roku ubiegłym medali z uwzględnieniem podziału odznaczonych, ustalonego w myśl §§ 2 i 5.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Sławoj Składkowski.

W ł a d z a

D Y P L O M

Na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 11) nadaję

P. ....

(nazwisko i imię, stanowisko służbowe lub stopień, tytuł lub funkcja)

B R Ą Z O W Y (Srebrny, Złoty)
MEDAL ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

......................................, dnia ....

Pieczęć P o d p i s

55.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 28 lutego 1938 r. Nr BP-3243/38.

W sprawie wykonania Instrukcji Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1938 r. o nadawaniu medalu „Za Długoletnią Służbę“.

Na podstawie § 10 Instrukcji Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1938 r. o nadawaniu medalu „Za Długoletnią Służbę“ (Monitor Polski Nr 32/38 r., poz. 28) zarządzam co następuje:

Do § 3 instrukcji:

1. Do obliczania okresów dziesięcioletnich i ustalania daty uzyskania prawa do medalu, służy wykaz imienny według załączonego wzoru Nr 1.

Do §§ 4 i 11 instrukcji.

2. Przekazuję:

a) Kuratorom Okręgów Szkolnych, Wojewodzie Śląskiemu i Kuratorowi Liceum Krzemienieckiego — uprawnienia do nadawania medalu: pracownikom administracji szkolnej (urzędnikom i niższym funkcjonariuszom) oraz dyrektorom, kierownikom i nauczycielom wszystkich typów szkół państwowych i publicznych szkół powszechnych,

b) Rektorom państwowych szkół akademichich — uprawnienia do nadawania medalu: profesorom, zastępcom profesorów i pomocniczym siłom naukowym oraz urzędnikom i niższym funkcjonariuszom.

Do § 5 instrukcji.

3. Do sporządzenia wykazu według wzoru Nr 1 przystąpić należy bezzwłocznie, przy czym plan prac, związanych z nadawaniem medalu ułożyć należy tak, aby osoby pozostające w służbie czynnej, które już uzyskały lub do 1 kwietnia 1938 r. uzyskają prawo do medalu brązowego, mogły najdalej do dnia 15 maja 1938 r. otrzymać dyplomy, stwierdzające nadanie im tego medalu.

Do § 9 instrukcji.

4. Rejestrację nadanych medali prowadzi się w rejestrze alfabetycznym wg załączonego wzoru Nr 2.

Pokwitowanie z odbioru dyplomu nadania medalu według załączonego wzoru Nr 3 — przechowuje się w aktach osobowych.

Do § 13 instrukcji.

5. Druki dyplomów zamawiać należy bezpośrednio w Drukarni Państwowej w Warszawie, ulica Miodowa 22, przy czym wydatki na ten cel winny być pokryte z funduszów, przeznaczonych na druki.

Do § 14 instrukcji.

6. Zestawienie ilości nadanych w ciągu roku medali nadsyłać należy Ministerstwu w terminie do dnia 20 stycznia następnego roku w dwóch egzemplarzach według załączonego wzoru Nr 4.

Pierwsze zestawienie ilości nadanych w roku 1938 medali bronzowych i srebrnych nadesłać należy do dnia 1 lutego 1939 r.

Do wzoru dyplomu.

7. Z lewej strony u góry miejsce „władza“ przeznaczone jest na odciśnięcie pieczęci podłużnej władzy, uprawnionej do nadawania medalu.

Dyplom zaopatruje się w pieczęć okrągłą dużą.

Do pieczęci używa się tuszu czerwonego.

Minister: (—) W. Świętosławski.

Wzór Nr 1.

Do pkt 1 zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 28 lutego 1938 r. (Nr BP-3243/38).

Wykaz imienny osób, uprawnionych do medalu „Za Długoletnią Służbę“.

Nr porz.	Nazwiska i imiona	Stanowisko służbowe (tytuł)	Okresy służby niepoliczalne			Okresy służby i pracy policzalne: Praca w rozumieniu § 2 Instrukcji ust. 6 — 9			Służba w W.P. oraz służba państwowa przed przerwą			Początek państwowej służby	Uzyskuje prawo do medalu „Za Długoletnią Służbę“: brązowego	srebrnego	złotego	Uwagi
			lat	mies.	dni	lat	mies.	dni	lat	mies.	dni					
1	2	3	4			5			6			7	8	9	10	11
	Gimnazja państwowe:															
	1. im. St. Staszica w															
1		Dyrektor	—	6	—	—	—	—	1	—	4	20. X. 1920	1. IV. 1938	16. IV. 1940	16. IV. 1950	
2		Tymcz. nauczyciel	—	—	—	2	1	—	—	—	—	1. IX. 1922	1. IV. 1938	1. VIII. 1940	1. VIII. 1950	
3		Kontr. nauczyciel	—	—	—	—	—	—	1	1	—	1. I. 1930	1. XII. 1938	1. XII. 1948	1. XII. 1958	

Uwaga:

1. Wykazem tym objąć należy na razie tylko te osoby, które już uzyskały lub do dnia 31. XII. 1938 r. uzyskają prawo do medalu brązowego i srebrnego, a po tym terminie na początku każdego nowego roku kalendarzowego należy wykaz uzupełnić nazwiskami tych osób, które w ciągu danego roku uzyskają prawo do medalu brązowego, ustalając przy tym terminy uzyskania prawa do medalu srebrnego i złotego.

2. Wykaz należy sporządzać oddzielnie dla: a) urzędników i niższych funkcjonariuszów, b) profesorów państw. szkół akadem., c) pomocniczych sił naukowych, d) nauczycieli, z równoczesnym uwzględnieniem podziału wg działów budżetu, z jakich są opłacani.

3. **Do rubryki 4.**

Do okresów dziesięcioletnich nie wlicza się:

A — czasu służby przed dniem 11. XI. 1918 r. — wcale;

B — po tym terminie:

a) czasu służby, odbytej przed ukończeniem 18 lat życia,

b) czasu przebywania na urlopie bezpłatnym, wyjątek stanowi urlop udzielony z ważnych względów publicznych,

c) czasu zawieszenia w służbie w przypadku skazania na karę dyscyplinarną,

d) czasu przebywania w stanie nieczynnym,

e) czasu służby odliczonego orzeczeniem dyscyplinarnym,

f) czasu służby, gdy nastąpiło unieważnienie nominacji i wydalenie ze służby (art. 65 pragm. urzędn. lub art. 66 pragm. naucz.).

4. W rubryce 6 niezależnie od czasu służby wojskowej, należy również podać czas służby, odbytej przed przerwą, bez względu na to, czy służba ta spełniana była w charakterze publiczno-prawnym (stała, prowiz., tymcz.), czy też w charakterze prywatno-prawnym (kontraktowa).

5. W rubryce 7 dla osób, które ze służby wojskowej (zawodowej, ochotniczej, obowiązkowej) przeszły bezpośrednio do służby państwowej, należy przyjąć datę wstąpienia do wojska, jako początek państwowej służby.

Do pkt 4 zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 28 lutego 1938 r. (Nr BP-3243/38).

Wzór Nr 2.

Rejestr alfabetyczny nadanych medali „Za Długoletnią Służbę".

Nr porz.	Nazwisko i imię	Nadano medal „Za Długoletnią Służbę" brązowy	srebrny	złoty	Uwagi	
1	*A....... Józef*	*14.IV. 1938*	*18.XII 1939*			A B C D

Uwaga:

Do rejestru należy wpisać zarówno funkcjonariuszów państwowych pozostających w służbie czynnej, jak i zwolnionych ze służby, tj. wszystkich tych, którym nadano medal, zachowując przy tym podział, jak objaśniono w uwadze p. 2 (wzór Nr 1).

Wzór Nr 3.

POKWITOWANIE.

Dyplom, z dnia .... 19........ r., stwierdzający nadanie mi medalu (brązowego, srebrnego, złotego) „Za Długoletnią Służbę" — otrzymałem.

..................................., dnia .... 19........ r.

(miejscowość) podpis.

Do pkt 6 zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 28 lutego 1938 r. (Nr BP-3243/38).

Wzór Nr 4.

Zestawienie ilości medali „Za Długoletnią Służbę" nadanych w roku ....

Nr porz.	Rodzaj pracowników	Nadano medali „Za Długoletnią Służbę" brązowych	srebrnych	złotych	razem	Uwagi
	I Pracownicy w służbie czynnej:					
1	Urzędnicy					
2	Profesor. państw. szkół akadem.					
3	Nauczyc. wszystkich typ. szkół państw. i publ. szkół powsz. .					
4	Pomocn. siły naukowe państw. szkół akadem.					
5	Funkcjonar. niższi					
	Razem					
	II. Emeryci . .					
	III. Osoby nie pozostające w stos. służb. .					
	Ogółem					

56.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 25 lutego 1938 r. (Nr II W-1768/38)

w sprawie regulaminu hufców szkolnych.

Na podstawie § 18 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministra Spraw Wojskowych z dnia 10 września r. b. Nr II W-8256/37 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 12 z r. 1937 poz. 369) ustalam tymczasowy regulamin hufców szkolnych uzgodniony z Ministerstwem Spraw Wojskowych (Państw. Urzędem W. F. i P. W.).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

W. Świętosławski.

Załącznik do zarządzenia Min. W. R. i O. P. z dnia 25. II. 1938 r. (Nr II W-1768/38).

TYMCZASOWY REGULAMIN HUFCÓW SZKOLNYCH.

§ 1. Hufce szkolne są jednostkami organizacyjnymi przysposobienia wojskowego na terenie szkół. Organizują je dyrektorzy (dyrektorki — przełożone) szkół z uczniów (uczennic) tych klas, w których według programu przysposobienie wojskowe stanowi przedmiot szkolny.

Hufce są męskie lub żeńskie i noszą nazwę szkoły: np. Męski Hufiec Szkolny Państwowego

Liceum i Gimnazjum im. Stefana Czarnieckiego Nr 488 w Chełmie Lubelskim, Żeński Hufiec Szkolny Prywatnego Liceum i Gimnazjum Heleny Malczewskiej Nr 422 w Zawierciu, Męski Hufiec Koedukacyjnego Liceum i Gimnazjum im. Bł. Ładysława z Gielniowa Nr 470 w Zakopanem, Męski Hufiec Państwowego Koedukacyjnego Liceum Handlowego Nr 117 w Sosnowcu. Hufce szkolne mogą posługiwać się również następującą nazwą skróconą: np. Męski Hufiec Szkolny Nr 488, Żeński Hufiec Szkolny Nr 422 itp.

Zadaniem hufców jest przeprowadzenie zajęć praktycznych, związanych z programem przysposobienia wojskowego. W tym celu hufce posiadają organizację wzorowaną na organizacji oddziałów wojskowych i w pracy wychowawczej stosują zasady, wzorowane na hierarchii i dyscyplinie wojskowej.

W przypadku zbyt małej ilości uczniów (uczennic) na zorganizowanie samodzielnego hufca Kurator Okręgu Szkolnego na wniosek Dyrekcji szkoły może zezwolić na przydzielenie młodzieży tej szkoły do zorganizowanego w tej samej miejscowości hufca innej szkoły.

§ 2. Hufiec szkolny stanowi stałe pogotowie O.P.L.Gaz. według osobnych instrukcji.

§ 3. Organizację hufca szkolnego przeprowadza dyrektor (dyrektorka-przełożona) szkoły.

W szczególności dyrektor (dyrektorka-przełożona):

a) wybiera w porozumieniu z komendantem obwodu przysposobienia wojskowego kandydata (tów) na komendanta (tów) hufca szkolnego i przedstawia go (ich) do zatwierdzenia Kuratorowi Okręgu Szkolnego; wyznacza spośród nauczycieli zastępcę komendanta hufca, o ile komendantem jest oficer służby stałej;

b) wybiera w porozumieniu z inspektorką żeńskich hufców licealnych kandydatkę na komendantkę hufca szkolnego i przedstawia ją do zatwierdzenia Kuratorowi Okręgu Szkolnego;

c) ustala na wniosek komendanta (tki) hufca ilość oddziałów (zespołów), w których nauka przysposobienia wojskowego będzie pobierana osobno;

d) zatwierdza plan realizacji programu przysposobienia wojskowego i czuwa nad jego uzgodnieniem z tokiem nauki innych przedmiotów, mających szczególniejsze znaczenie dla przygotowania młodzieży do obrony kraju;

e) wizytuje hufiec i bada wyniki jego pracy;

f) zaopatruje hufiec w potrzebne pomoce szkolne;

g) zaprasza stale obwodowego komendanta p. w. lub jego zastępcę a w szkołach żeńskich inspektorkę ż. h. l. na posiedzenia Rady Pedagogicznej, na których są omawiane sprawy hufców szkolnych.

§ 4. Na czele hufca szkolnego stoi komendant (ka) hufca, posiadający (a) kwalifikacje określone w § 7 zarządzenia Ministra W. R. i O. P. oraz Ministra Spraw Wojskowych z dnia 10 września 1937 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 12, poz. 369) i na podstawie tego zarządzenia zatwierdzony (a) przez Kuratora Okręgu Szkolnego w porozumieniu z Dowódcą Korpusu na wniosek dyrektora (dyrektorki-przełożonej) szkoły, uzgodniony odnośnie komendantów hufców męskich z obwodowym komendantem p. w., odnośnie zaś hufców żeńskich — z inspektorką ż. h. l.

§ 5. Jeżeli komendantem hufca jest oficer służby stałej, dyrektor szkoły wyznacza spośród członków Rady Pedagogicznej zastępcę komendanta hufca, który sprawuje opiekę pedagogiczną nad hufcem.

W zakładach większych, w których ze względu na większą ilość klas naukę przysposobienia wojskowego prowadzi kilku nauczycieli, jeden z nich jest głównym komendantem hufca.

Głównego komendanta hufca wyznacza dyrektor szkoły po porozumieniu z obwodowym komendantem przysposobienia wojskowego.

§ 6. Inni nauczyciele, zajęci przy nauczaniu p. w. np. nauczyciele geografii, fizyki, chemii oraz w hufcach żeńskich lekarze (lekarki) szkolni, współdziałają w nauczaniu przysposobienia wojskowego na polecenie dyrektora szkoły według obowiązującego planu pracy komendanta hufca.

§ 7. Do pomocy w prowadzeniu praktycznych zajęć, wchodzących w zakres przysposobienia wojskowego młodzieży męskiej, obwodowy komendant p. w. przydziela jako pomocników instruktorów, którzy w czasie zajęć w hufcu szkolnym podlegają komendantowi hufca, względnie prowadzącemu ćwiczenia zastępcy komendanta.

§ 8. Komendant (tka) hufca:

a) układa szczegółowy program nauki przysposobienia wojskowego (przysposobienia do pomocniczej służby wojskowej), uzgadnia go na każdy okres nauki szkolnej z władzami p. w. i przedstawia do zatwierdzenia dyrektorowi szkoły,

b) wykonuje program nauki przysposobienia wojskowego (przysposobienia do pomocniczej służby wojskowej), prowadząc bezpośrednio, a w hufcach męskich przy pomocy przydzielonych instruktorów zajęcia praktyczne w hufcu i powierzoną mu część zajęć teoretycznych,

c) jest odpowiedzialny za sprzęt, oddany do dyspozycji hufca,

d) nadzoruje skrupulatne prowadzenie przez funkcyjnych powierzonych im obowiązków,

e) prowadzi dziennik zajęć hufca,

f) ocenia uczniów (uczennice).

§ 9. Komendant hufca występuje w czasie zajęć w hufcu w przysługującym mu mundurze wojskowym, komendantka — instruktorka P. W. K. — w mundurze P. W. K.

W przypadku, gdy ze specjalnych powodów komendant hufca nie może wystąpić w mundurze, hufiec prowadzi na jego zlecenie i pod jego nadzorem umundurowany instruktor lub uczeń.

Odnośnie ekwipunku obowiązują komendantów hufców przepisy wojskowe.

§ 10. Główny komendant hufca korzysta w czasie zbiórek całego hufca z pomocy nauczycieli prowadzących naukę przysposobienia wojskowego w poszczególnych klasach. Komendanci ci są mu wtedy podporządkowani i podejmują na jego zlecenie część wyznaczonych im zadań.

§ 11. Dla celów szkoleniowych i organizacyjnych w zależności od swej liczebności męski hufiec szkolny dzieli się na plutony i drużyny, żeński hufiec szkolny dzieli się na drużyny, sekcje i patrole. Patrol żeński obejmuje najmniej 5 uczennic.

§ 12. Dla celów szkoleniowych i organizacyjnych komendant (ka) hufca wyznacza funkcyjnych, którymi są: szef, plutonowy, drużynowy (a), sekcyjna, patrolowa, magazynier (rka), służbowy (a) dnia.

Obowiązki funkcyjnych ustala komendant (komendantka) hufca na wzór analogicznych służb w oddziałach wojskowych (P. W. K.). Funkcje są zasadniczo powierzone na określony czas.

Szef hufca nosi opaskę czerwoną szerokości około 11 cm, plutonowy czerwoną szerokości połowy opaski szefa hufca, drużynowy zieloną szerokości około 11 cm, drużynowa opaskę zieloną szerokości około 11 cm, sekcyjna opaskę zieloną szerokości połowy opaski drużynowej, patrolowa opaskę zieloną szerokości jednej czwartej opaski drużynowej, magazynier (ka) opaskę niebieską szerokości około 11 cm, służbowy (a) dnia opaskę czerwono-zieloną szerokości około 11 cm.

Funkcyjni (e) noszą opaski na lewym ramieniu.

§ 13. Zajęcia w hufcu męskim obejmują:

a) dwugodzinne lekcje w toku normalnej przedpołudniowej nauki szkolnej i w ramach tych lekcji ćwiczenia w strzelaniu na strzelnicy w ilości ustalonej szczegółowymi wskazówkami do realizacji programów,
b) cztery ćwiczenia półdniowe i pięć ćwiczeń nocnych,
c) kilkudniowe ćwiczenia organizowane w miarę możliwości w każdej klasie pod koniec roku szkolnego,
d) obóz p. w. organizowany w czasie wakacji letnich.

Zajęcia Hufca Żeńskiego obejmują:

a) dwugodzinne lekcje w toku normalnej przedpołudniowej nauki szkolnej,
b) cztery ćwiczenia półdniowe,
c) kilkudniowe obozy żeńskie.

§ 14. Kilkudniowe ćwiczenia hufca męskiego mają na celu:

a) przygotowanie junaków do życia w obozie,
b) wykończenie prac i ćwiczeń praktycznych,
c) odbycie tych ćwiczeń, których nie można było przeprowadzić w ciągu roku (np. strzelań).

§ 15. Uczniowie (uczennice), wchodzący (e) w skład hufca szkolnego noszą nazwę junaków (junaczek).

§ 16. Junacy podlegają przepisom szkolnym. W czasie zajęć w hufcu szkolnym obowiązują junaków zasady karności, wzorowanej na karności wojskowej. Junaków, występujących w mundurze, obowiązują przepisy o zachowaniu odnoszące się do uczniów szkół kadeckich.

§ 17. Do czasu wydania nowego zarządzenia junacy noszą mundur ustalony instrukcją P. U. W. F. i P. W. Nr 13 z dnia 21 maja 1929 r. L. dz. 6875.

Junacy noszą mundury na zarządzenie komendanta hufca. Mundur służy zasadniczo do wystąpień w formacjach zwartych oraz do ćwiczeń polowych. Wykłady teoretyczne, odbywane w klasie, nie wymagają noszenia munduru. W tym przypadku tę część nauki pobierają junacy w charakterze zwyczajnych uczniów szkoły.

Junaczki noszą mundurki szkolne. W czasie zajęć praktycznych i wystąpień zewnętrznych wkładają na prawe ramię opaski w barwie tarczy szkoły.

§ 18. Ekwipunek normalny junaków w czasie zajęć praktycznych składa się z pasa, łopatki i maski gazowej. Ekwipunek polowy obejmuje nadto: chlebak, karabin, bagnet i ładownice.

Ekwipunek polowy junaczek składa się: z chlebaka i maski gazowej.

W obozie lub w specjalnych okolicznościach obowiązuje pełny ekwipunek wojskowy.

§ 19. Dyrekcja szkoły zwalnia od zajęć w hufcu szkolnym obcych poddanych na pisemną prośbę rodziców.

Komendant (tka) hufca zwalnia.

a) częściowo z powodu wady organizmu (kalectwa),
b) czasowo z powodu choroby na podstawie zbadania junaka (czki) przez lekarza szkolnego.

§ 20. Uczniom (uczennicom) częściowo zwolnionym od zajęć w hufcu należy powierzać funkcje administracyjne w hufcu lub przydzielać ich (je) do szkolnych organizacji młodzieżowych związanych z obroną kraju do wykonania konkretnie ustalonych zadań (np. do kół L. O. P. P., Ligi Morskiej i Kolonialnej, Kół Polskiego Czerwonego Krzyża).

§ 21. Junak (junaczka) podlega okresowym badaniom lekarskim, przeprowadzanym według osobnej instrukcji.

§ 22. Wyniki pracy junaka (junaczki) podlegają ocenie wyrażonej w stopniach na świadectwie szkolnym.

§ 23. Do udziału w obozie letnim zostają dopuszczeni uczniowie, promowani do następnej klasy.

Ocenę za pracę obozową wlicza się do oceny w następnym roku nauki.

§ 24. Wizytację hufców szkolnych z ramienia władz szkolnych przeprowadzają wszystkie osoby, sprawujące nadzór szkolny.

§ 25. Wizytację męskich hufców szkolnych z ramienia władz wojskowych przeprowadzają, po porozumieniu w granicach możliwości z dyrekcjami szkół, obwodowi komendanci przysposobienia wojskowego lub działający w ich imieniu zastępcy oraz specjalnie w tym celu upełnomocnieni przedstawiciele Dowódców Okręgów Korpusu i Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wizytację żeńskich hufców szkolnych z ramienia władz wojskowych przeprowadzają, po porozumieniu w granicach możliwości z dyrekcjami szkół, instruktorki P. W. K., wyznaczone przez właściwego Dowódcę Okręgu Korpusu do pełnienia funkcji bezpośredniego nadzoru fachowego jako inspektorki żeńskich hufców licealnych oraz specjalnie w tym celu upełnomocnieni przedstawiciele (lki) dowódców okręgów korpusów i Ministerstwa Spraw Wojskowych.

O wynikach wizytacji powinien być zawiadomiony dyrektor (dyrektorka - przełożona) szkoły lub władze szkolne.

§ 26. Obwodowy komendant przysposobienia wojskowego lub działający w jego imieniu zastępca (inspektorka ż. h. l.) przeprowadza obok wizytacji hufców, po porozumieniu z władzami szkolnymi, odprawy komendantów (tek).

§ 27. Nadto obwodowy komendant p. w. (inspektorka ż. h. l.):

a) uzgadnia z dyrektorem kandydatów (tki) na komendantów (tki) i zastępców komendantów hufca,
b) ustala z komendantem (tką) hufca programy nauki p. w. (przyspos. do pomocniczej służby wojskowej) na każdy okres nauki szkolnej,
c) ustala po porozumieniu z komendantem(tką) hufca terminy wspólnych ćwiczeń hufców,
d) udostępnia hufcowi tereny ćwiczeń (strzelnice),
e) dostarcza broni wojskowej i sportowej, amunicji i sprzętu, potrzebnego do szkolenia,
f) przydziela do hufca pomocników instruktorów.

§ 28. Osoby, przeprowadzające wizytację hufców szkolnych, odbierają przed przystąpieniem do swych czynności raport od komendanta (tki) hufca, jeżeli młodzież występuje w mundurach przysposobienia wojskowego.

§ 29. Wystąpienia zewnętrzne hufca normują zarządzenia dyrektora (rki) szkoły po porozumieniu z organami przysposobienia wojskowego.

Hufiec szkolny występuje na zewnątrz jako formacja P. W. w odpowiedniej kolumnie pod dowództwem komendanta hufca.

§ 30. Hufiec szkolny wyznacza poczet sztandarowy dla sztandaru szkoły.

Poczet sztandarowy zachowuje się zgodnie z regulaminem, obowiązującym w oddziałach wojskowych.

57.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

OKÓLNIK Nr 7

z dnia 5 lutego 1938 r. (BP-691/38)

w sprawie awansu automatycznego nauczycieli.

Celem jednolitego uregulowania sprawy awansu automatycznego nauczycieli Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje zasady, jakimi należy kierować się przy posunięciach nauczycieli do wyższych grup uposażenia na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781).

Na podstawie przepisów Działu I rozdziału 3 cytowanego rozporządzenia awansują wszyscy nauczyciele, którzy zostali mianowani po dniu 1 lutego 1934 r. oraz ci, którzy na skutek przeszeregowania w dniu 1 lutego 1934 r. przeszli do grupy wyższej lub cyfrowo odpowiadającej grupie posiadanej w dniu 1 stycznia 1934 r.

Na podstawie przepisów Działu I rozdziału 3 omawianego rozporządzenia awansują również wszyscy ci nauczyciele, którzy wprawdzie w dniu 1 lutego 1934 r. zostali przeszeregowani do grupy cyfrowo niższej od posiadanej w dniu 1 stycznia 1934 r. ale po dniu 1 lutego 1934 r. uzyskali kwalifikacje zawodowe lub dodatkowe, ukończyli studia wyższe, odzyskali — przez przywrócenie — prawa nabyte poprzednią służbą lub przeszli do szkół innego typu, jeśli okoliczności te mają wpływ na przejście nauczyciela do innej kategorii awansujących, dla której określony jest inny porządek czasowy przechodzenia do wyższych grup uposażenia.

Przykład. Nauczyciel szkoły powszechnej rozpoczął służbę nauczycielską w dniu 16 października 1927 r. i w dniu 1 stycznia 1934 r. otrzymał IX-tą grupę uposażenia. W dniu 1 lutego 1934 r. został przeszeregowany do grupy X (dziesiątej), wobec czego nauczyciel ten, jako odpowiadający warunkom § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19. XII. 1933 r. poz. 781 Dz. Ust. winien

był zgodnie z postanowieniami § 49 cytowanego rozporządzenia przejść, przy niezmienionych warunkach, do grupy IX po 10 latach służby, tj. dnia 1 stycznia 1938 r. W dniu 23 lutego 1934 r. nauczyciel ten otrzymał świadectwo z ukończenia Państwowego Wyższego Kursu Nauczycielskiego wskutek czego przeszedł do kategorii nauczycieli objętych § 16 omawianego rozporządzenia i według postanowień tego właśnie paragrafu należy oceniać terminy jego dalszego awansu. Nauczyciel ten otrzymać powinien IX grupę uposażenia po 6-ciu latach służby, tj. w dniu 1 stycznia 1935 r., a nie po 9 latach (§ 50).

Równocześnie Ministerstwo uchyla na przyszłość okólnik Nr 75 z dnia 31 sierpnia 1935 r. (BP-16790/35) w sprawie awansu automatycznego nauczycieli.

Okólnik Nr 10 z dnia 19 stycznia 1935 r. (BP-24844/34) dotyczący awansu automatycznego nauczycieli pozostaje nadal w mocy i ma w całości zastosowanie zarówno do nauczycieli, którzy wstąpili na służbę przed jak i po dacie 1 lutego 1934 r. co zostało wyjaśnione pismem Ministerstwa z dnia 30 września 1937 r. Nr BP-18623/37.

Dyrektor Biura Personalnego:
W. Przybyłowicz.

58.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

OKÓLNIK Nr 8
z dnia 15 lutego 1938 r. (II P-894/38)
w sprawie egzekucji grzywien szkolnych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 25 stycznia 1938 r. L. D. V. 1329/1/38.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr M. Pollak.

Okólnik Ministerstwa Skarbu
z dnia 25 stycznia 1938 r.
L. D. V. 1329/1/38

w sprawie egzekucji grzywien i kar pieniężnych administracyjnych, grzywień szkolnych oraz należności ulegających przedawnieniu.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu otrzymuje zażalenia wierzycieli na powolność egzekucji niektórych ich należności, przez co zatraca się cel społeczny tych należności, bądź powstaje przedawnienie w prawie przymusowego ich ściągnięcia.

Spośród należności pierwszej grupy wymienić należy grzywny i kary pieniężne, nakładane przez władze administracji ogólnej, oraz grzywny nakładane przez władze szkolne. Grzywny i kary pieniężne nakładane przez władze administracji ogólnej mogą osiągnąć swój cel, tj. wzmóc poczucie porządku prawnego, tylko wtedy, gdy ściągane są niezwłocznie. To samo dotyczy grzywien nakładanych przez władze szkolne celem skłonienia niedbałych czy opornych rodziców do regularnego posyłania dzieci do szkoły.

Spośród należności drugiej grupy należy szczególnie wymienić daniny komunalne i świadczenia socjalne. Daniny komunalne znajdują się w specjalnej sytuacji prawnej, bowiem w myśl art. 59 ust. 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 64, poz. 454) przedawnia się po upływie 3 lat, licząc od dnia, w którym przypadał termin ich płatności, nie tylko prawo do przymusowego ich ściągnięcia, ale również przedawniają się same daniny. Jeśli chodzi o świadczenia socjalne, to w myśl art. 231 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) oraz art. 110 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) prawo przymusowego ściągnięcia składek ubezpieczeniowych, należnych w myśl tych aktów ustawodawczych, przedawnia się z reguły po 3 latach.

Ministerstwo Skarbu zwraca więc uwagę urzędom skarbowym na powyższe i poleca baczyć, aby przy układaniu planów egzekucyjnych grzywny i kary pieniężne oraz należności, które ulegają przedawnieniu, były w pierwszym rzędzie uwzględniane i w szybkim tempie ściągane.

(—) Dr Lubowicki.
Dyrektor Departamentu.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

59.

OKÓLNIK Nr 9
z dnia 17 lutego 1938 r. (BP-2759/38)
w sprawie wytykania i ganienia niewłaściwości w zachowaniu się oraz uchybień i niedbalstwa w służbie.

Ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej jako też ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli — rozróżniając w rozdziałach pt. „odpowiedzialność służbowa" odpowiedzialność za występki służbowe (dyscyplinarną), za wykroczenia służbowe (porządkową), jako też za niewłaściwości w zachowaniu się oraz uchybienia i niedbalstwo w wykonywaniu obowiązków służbowych — wskazują władzy środki, z pomocą których realizuje się te trzy rodzaje odpowiedzialności (kary dyscyplinarne, porządkowe, wytknięcia i zganienia), — jako też ustalają, kiedy i jaki środek prawny przysługuje od decyzji wydanej w sprawach odpowiedzialności służbowej.

Z przepisów tych wynika niewątpliwa intencja ustawodawcy, — uzasadniona z jednej strony celowością w administracji, a z drugiej nikłą wagą naruszeń obowiązków służbowych, określonych jako niewłaściwości, uchybienia i niedbalstwo, — by w tych ostatnich przypadkach uchronić władze wyższe od rozpatrywania takich incydentów służbowych, które przedstawiają się ze stanowiska interesu służby jako najmniej doniosłe zakłócenia porządku służbowego.

Dlatego też należy wnioskować, że w art. 66 ustawy o państwowej służbie cywilnej i art. 67 ustawy o stosunkach służbowych nauczycieli została celowo pominięta kwestia odwołania od wytknięć i zganień.

Ponieważ przepisy o odpowiedzialności służbowej stanowią grupę postanowień o charakterze specjalnym, dotyczącym wewnętrznego porządku służbowego w administracji państwowej i w służbie nauczycielskiej, przeto rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), jako zawierające normy o charakterze ogólnym, nie ma zastosowania do spraw dotyczących odpowiedzialności służbowej; daje temu też wyraz art. 113 powołanego rozporządzenia, wyłączając spod jego mocy „sprawy dyscyplinarne", które należy tu rozumieć sensu largo jako sprawy dotyczące odpowiedzialności służbowej.

W przypadkach przeto udzielenia przez władzę na piśmie wytknięcia lub zganienia z powodu niewłaściwości w zachowaniu się oraz uchybień i niedbalstwa w wykonywaniu obowiązków służbowych — nie należy odnośnych pism zaopatrywać w kauzulę odwoławczą.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) W. Świętosławski.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

60.

OKÓLNIK Nr 12
z dnia 4 marca 1938 r. (I R-1652/38)
o zmianie przepisów o specjalnym podatku od wynagrodzeń.

Ministerstwo W. R. i O. P. podaje do wiadomości i stosowania okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 2 marca 1938 r. Nr D. III. 3053/3/38 w sprawie zmiany przepisów o specjalnym podatku od wynagrodzeń.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) A. Nowak.

MINISTER SKARBU
L. D. III. 3053/3/38.
Zmiana przepisów o specjalnym podatku od wynagrodzeń.

Warszawa, dnia 2 marca 1938 r.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu, Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw

w/m.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż uchwalony przez Sejm i Komisję Budżetową Senatu art. 12 projektu ustawy skarbowej na okres od 1 kwietnia 1938 do 31 marca 1939, która wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r., zawiera następujące przepisy:

„(1) Przedłuża się do dnia 31 marca 1939 r. dla celów równowagi budżetowej moc obowiązująca dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 roku o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 30 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 187) oraz wynikającymi z artykułu niniejszego.

(2) Podatek ten będzie pobierany od wynagrodzeń:

a) wypłacanych w czasie od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r., bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają,
b) wypłacanych za czas od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r., bez względu na czas wypłaty, według następujących skal:

1) przy wynagrodzeniach, wolnych od państwowego podatku dochodowego oraz od opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych:

Stopień	Wysokość wynagrodzenia wypłacanego w ciągu miesiąca w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	150	200	3
2	200	250	5
3	250	500	8
4	500	1.000	11
5	1.000	2.000	17
6	2.000	—	25

2) przy wynagrodzeniach, od których opłaca się państwowy podatek dochodowy, opłaty emerytalne lub składki na rzecz ubezpieczeń społecznych, albo też niektóre z tych obciążeń:

Stopień	Wysokość wynagrodzenia wypłacanego w ciągu miesiąca w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	165	220	2
2	220	560	5
3	560	1.150	7
4	1.150	2.350	10
5	2.350	—	15

3) Określone w art. 3 pnkt. 1) lit. a) i b) dekretu z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) stawki wynagrodzeń wolnych od podatku specjalnego podwyższa się ze 100 zł do 150 zł i ze 110 zł do 165 zł.

4) Rada Ministrów może, na wniosek Ministra Skarbu w drodze rozporządzeń skracać terminy, określone w ust. (2) lit. a) i b), obniżać stopy procentowe, ustalone w ust. (2) pkt. 1) i 2), oraz podwyższać stawki wynagrodzeń wolnych od podatku specjalnego.

5) Związki samorządu terytorialnego, związki międzykomunalne (celowe) oraz przedsiębiorstwa, banki, zakłady i instytucje tych związków, Związek Rewizyjny Samorządu Terytorialnego, komunalne kasy oszczędności i banki komunalne mogą, działając zgodnie z ustawą o finansach komunalnych, nie pobierać podatku specjalnego od wynagrodzeń, wypłacanych ze swoich funduszów".

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Skarbu uprasza o wydanie zarządzeń podległym władzom i urzędom oraz podległym nadzorowi instytucjom prawno-publicznym, objętym przepisami o specjalnym podatku od wynagrodzeń, przygotowujących pobór tego podatku według norm ustalonych w ustępach 1, 2 i 3 przytoczonego art. 12 projektu ustawy skarbowej.

O uchwaleniu powyższego przepisu ustawy przez Izby Ustawodawcze nastąpi oddzielne zawiadomienie.

Minister:
(—) **E. Kwiatkowski.**

61.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

OKÓLNIK Nr 14
z dnia 19 marca 1938 r. (BP-6072/38)

w sprawie zwalniania od zajęć szkolnych nauczycieli wyznań: greckokatolickiego i prawosławnego w święta według kalendarza starego stylu.

Nauczyciele, którzy należą do wyznań religijnych związanych z kalendarzem juliańskim, a są zatrudnieni w szkołach i zakładach, gdzie w święta tych wyznań religijnych odbywa się nauka, mają być na życzenie zwalniani od zajęć szkolnych w dni świąt uroczystych swego wyznania, a mianowicie: w okresie Bożego Narodzenia od 6 do 9 stycznia włącznie, w święto Nowego Roku (14 stycznia), święto Jordanu (19 stycznia), w okresie świąt Wielkanocnych na 3 dni (niedziela, poniedziałek i wtorek), oraz na Zielone Świątki 2 dni (niedziela i poniedziałek).

Zwolnienia od zajęć szkolnych w powyższych wypadkach nie należy traktować jako urlop.

Nauczycielom, którzy pragnęliby Święta Wielkanocne spędzić poza miejscem służbowym, można — o ile względy służbowe na to pozwolą — udzielać nadto na ich prośbę zwolnienia od zajęć na 1 dzień przed i 1 dzień po Świętach Wielkanocnych.

Dyrektor Biura Personalnego:
(—) W. Przybyłowicz.

62.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Ośw. Publ.
Nr OP. I-21-5. Katowice, dnia 25 marca 1938 r.

Inspektoraty Szkolne,
Dyrekcje szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych,
Dyrekcje zakładów kształcenia nauczycieli oraz Kierownictwa szkół powszechnych i dokształcających zawodowych
w województwie śląskim
oraz Dyrekcja Śląskiego Konserwatorium Muzycznego **w Katowicach**

w sprawie uroczystości 3-go Maja.

W tegorocznych uroczystych obchodach Święta Narodowego 3 Maja winny wziąć udział, jak corocznie, grona nauczycielskie i młodzież szkolna.

Udział nauczycielstwa i młodzieży w mszach polowych i pochodach oraz ramowy program obchodów szkolnych normuje zarządzenie Urzędu Wojewódzkiego z dn. 16. IV. 1935 r. Nr OP. I/22/15 ogłoszone w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego — Dział Administracji Szkolnej Nr 4(13) z dnia 25 kwietnia 1935 r., poz. 51.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pismem z dnia 11. II. br. Nr II. P. 11717/37 zezwolił na urządzenie także w tym roku w szkołach zbiórki na rzecz „Daru Narodowego 3-go Maja", w czasie od 2— 10 maja br., z tym, że winna ona mieć charakter najzupełniej dobrowolny a składki nie mogą przekraczać norm określonych okólnikiem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr 80 z 22. VIII. 1936 r. (Gaz. Urzęd. Wojew. Śl. — Dział Adm. Szk. nr 9 z 21. IX. 1936 r. poz. 174). Akcja zbiórkowa wśród rodziców uczniów może być zorganizowana w myśl wskazań zawartych w ust. B wyżej wym. okólnika.

Zbiórkę organizują: na terenie cieszyńskiej części województwa śląskiego — Polska Macierz Szkolna, a w górnośląskiej Towarzystwo Czytelń Ludowych w Poznaniu, w okresie od 3—9 maja br.

Dyrekcje i Kierownictwa szkół oraz grona nauczycielskie dołożą wszelkich starań w kierunku celowej i sprężystej organizacji uroczystości, w ścisłym porozumieniu z lokalnymi Komitetami Obchodu Święta Narodowego.

Za Wojewodę:
(—) M. Zawidzki,
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

63.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
Nr II-W-2860/38.
Warszawa, dnia 26 marca 1938 r.

W sprawie ferii wielkanocnych w r. szk. 1938.

Określony w § 4 rozporzadzenia z dnia 4 maja 1935 r. Nr II-Pr-2322/35 o organizacji roku szkolnego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z r. 1935 Nr 4, poz. 36) termin zakończenia ferii wielkanocnych przesuwam w bieżącym roku szkolnym na dzień 20 kwietnia 1938 r.

Zajęcia szkolne rozpoczną się zatem w czwartek, dnia 21 kwietnia 1938 r.

Minister:
(—) W. Świętosławski.

64.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
Warszawa.
Nr II S-376/38. Dnia 22 lutego 1938 r.

Sprawa zwolnienia od egzam. z języka łacińskiego przy egzaminie ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego.

Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia, że przepis ust. 3 § 10 regulaminu egzaminu ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3, poz. 58 z 1937 r.) należy rozumieć dosłownie t. zn. zwolniony jest od egzaminu z języka łacińskiego (z mocy przytoczonego przepisu) uczeń gimnazjum ogólnokształcącego (nowego ustroju), w którym nie jest nauczany język łaciński. Ponieważ gimnazjów bez nauki języka łacińskiego obecnie nie ma (z wyjątkiem oddziałów równoległych gimnazjum państwowego przy Liceum Krzemienieckim), przeto zwolnienia od egzaminu z języka łacińskiego nie mają obecnie zastosowania.

Eksterni (w ścisłym tego słowa znaczeniu i absolwenci gimnazjów ogólnokształcących bez uprawnień szkół państwowych) nie mogą obecnie korzystać z przepisu ust. 3 § 10 przytoczonego regulaminu — bez względu na to, jakie studia odbywali (np. w dawnym gimnazjum typu matematyczno-przyrodniczego lub neohumanistycznego, jak również w innej szkole średniej bez nauki języka łacińskiego), ponieważ egzaminy eksternów z kursu gimnazjum ogólnokształcącego bez nauki języka łacińskiego nie zostały jeszcze wprowadzone.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr M. Pollak.

65.

Ministerstwo Skarbu.
L. dz. III. 16347/3/37.
Warszawa, dnia 16 lutego 1938 r.

Do
Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej.
Biura Sejmu i Senatu,
Najwyższej Izby Kontroli,
Prezydium Rady Ministrów i wszystkich ministerstw w miejscu.

Wysokość pośmiertnego w razie pozostawienia przez zmarłego majątku.

Na skutek powstałych wątpliwości w wykonywaniu przepisu art. 20 rozporządzenia Prezy-

denta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

Art. 20 rozporzadzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. przyznaje pośmiertne w wysokości trzy miesięcznego ostatnio pobranego przez zmarłego uposażenia, żonie, dzieciom lub rodzicom zmarłego; innym osobom przyznaje się zwrot rzeczywiście poniesionych i udowodnionych kosztów pogrzebu do wysokości pośmiertnego należnego rodzinie, o tyle, o ile zmarły nie pozostawił majątku wystarczającego na pokrycie tych kosztów.

W tym stanie rzeczy należy — rozpatrując roszczenia „innych osób" o zwrot kosztów pogrzebu — stwierdzić przede wszystkim, czy po zmarłym pozostał majątek i w jakiej sumie. Jeśli suma majątku wystarczy całkowicie na pokrycie kosztów pogrzebu — zwrotu tych kosztów nie przyznaje się. Jeśli suma majątku jest mniejsza od wysokości kosztów pogrzebu — przyznaje się różnicę pomiędzy sumą majątku a dopuszczalną wysokością poniesionych kosztów pogrzebu, jeśli wreszcie zmarły nie pozostawił żadnego majątku, — przyznaje się zwrot kosztów pogrzebu w całkowitej ustawowo dopuszczalnej wysokości.

(—) T. Grodyński,
Podsekretarz Stanu.

66.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
Nr III H-6474/37.

Warszawa, dnia 12 stycznia 1938 r.

Wystawianie świadectw absolwentom III klasy gimnazjum kupieckiego.

Na zapytanie jednego z Kuratoriów Okręgów Szkolnych Ministerstwo wyjaśnia, że w czteroletnich niepaństwowych gimnazjach kupieckich absolwenci klasy III albo mogą przejść do klasy IV, albo zakończyć naukę i pójść do pracy zawodowej. Wobec tego młodzieży, która ma zamiar kontynuować naukę w klasie IV, należy wydać po klasie III normalne świadectwa roczne, tym zaś, którzy kończą naukę na kl. III, należy wydać świadectwa ukończenia trzyletniego gimnazjum kupieckiego.

Młodzieży, która wyrazi chęć zakończenia nauki w klasie III i pójścia do zawodu, szkoły powinny ułatwiać otrzymanie pracy, a zwłaszcza pracy w zawodzie kupieckim. W tym celu należy zalecić dyrekcjom szkół porozumienie się z odpowiednimi przedsiębiorstwami i organizaciami gospodarczymi.

Dyrektor Departamentu:
(—) Jan Firewicz.

67.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr OP. V. 214/40. Katowice, dnia 27 lutego 1938 r.

W sprawie kursów garncarsko-kaflarskich w Strumieniu.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego udzielił Towarzystwu Przemysłu Ludowego w Cieszynie zezwolenia na otwarcie i prowadzenie kursów pod nazwą: Trzechletnie Pryw. Kursy garncarsko-kaflarskie w Strumieniu Cieszyńskiego Towarzystwa Przemysłu Ludowego.

Za Wojewodę:
(—) M. Zawidzki,
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

68.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

Nr II P-1444/38. Warszawa, dnia 25 lutego 1938 r.

Wycieczki szkolne do Biskupina.

W ślad za pismem z dnia 18 marca 1937 r. Nr II P-1540/37, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uwzględniając prośbę Instytutu Prehistorycznego Uniwersytetu Poznańskiego, zwraca uwagę organizatorów wycieczek szkolnych, wyruszających w województwo poznańskie, że bardzo wskazaną rzeczą jest zwiedzenie presłowiańskiego grodu w Biskupinie, który będzie udostępniony w tym celu od dnia 10 maja do 1 października br.

Do Biskupina można dojeżdżać kolejką powiatową lub autobusem ze Żnina (11 km), oraz autobusem z Gniezna. Kolej Powiatowa i autobusy udziela zniżek dla wycieczek. Wstęp na wykopaliska razem z przewodnikiem wynosi 30 gr od ucznia szkoły średniej i 10 gr od ucznia szkoły powszechnej. Schroniska noclegowe znajdują się w szkole w Biskupinie i w hotelu w Gąsawie (razem 60 osób) oraz w szkole w Żninie (na 60 osób). Na miejscu wykopalisk jest czynna jadłodajnia. Na miejscu można nabywać fotografie, pocztówki, broszury itd. Kąpiel w jeziorze dozwolona. W najbliższej okolicy Biskupina można zwiedzić jeszcze: 1) ruiny zamku z XIV wieku zbudowanego przez Mikołaja zwanego „Krwawym Diabłem" w Wenecji, 2) kościół drewniany w Gąsawie, 3) pomnik Leszka Białego w Marcinkowie Górnym koło Gąsawy.

Pożądane jest wcześniejsze porozumienie się kierownictwa wycieczki z p. dr. J. Kostrzewskim, profesorem Uniwersytetu Poznańskiego w Poznaniu.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr M. Pollak.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Ośw. Publ.

Nr OP. I-59/28. Katowice, dnia 24 marca 1938 r.

Inspektoratom Szkolnym,

Dyrekcjom szkół średnich ogólnokształcących, szkół średnich zawodowych, zakładów kształcenia nauczycieli,

Kierownictwom publicznych szkół dokształcających zawodowych

w województwie śląskim

oraz Dyrekcji Śląskiego Konserwatorium Muzycznego **w Katowicach**

w sprawie wycieczek do Biskupina

do wiadomości z tym, że poprzednie zarządzenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 18 marca 1937 r. Nr II P-1540/37 ogłoszone jest w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego — Dział Administracji Szkolnej Nr 4, poz. 97.

Za Wojewodę:
(—) **M. Zawidzki**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

69.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publicznego.

Nr OP. I-57/6. Katowice, dnia 10 marca 1938 r.

KOMUNIKAT

o obsadzie stanowiska inspektorki żeńskich hufców licealnych II Rejonu Inspekcyjnego.

W związku z zarządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministra Spraw Wojskowych z dnia 10 września 1937 Nr II-W-8256/37 w sprawie organizacji przysposobienia młodzieży szkolnej do obrony kraju (Gaz. Urzęd. Wojew. Śl. — Dział Admin. Szkoln. Nr 9, poz. 246) Urząd Wojewódzki Śląski zawiadamia, że na inspektorkę żeńskich hufców licealnych na terenie II rejonu inspekcyjnego O. K. V. została powołana z dniem 1 lutego 1938 r. p. Elżbieta Zawacka, która jednocześnie pełni funkcję Komendantki Rejonu Śląskiego Organizacji P. W. K. do O. K. II Rejon Inspekcyjny hufców licealnych obejmuje następujące miejscowości w województwie śląskim: Katowice, Chorzów, Żory, Pszczyna, Rybnik, Mikołów, Bielsko, Cieszyn, Nowa Wieś, Mysłowice, Lubliniec.

Siedzibą inspektorki jest Okręgowy Ośrodek Wychowania Fizycznego w Katowicach, ulica Kilińskiego.

Za Wojewodę:
(—) **M. Zawidzki**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

70.

Urząd Wojewódzki Śląski.
Wydział Oświecenia Publicznego

Nr OP. I-41/10. Katowice, dnia 2 marca 1938 r.

KOMUNIKAT

o nadzorze pędagogicznym w szkołach województwa śląskiego i planach zajęć szkolnych instruktorów ministerialnych w roku szkolnym 1937/38.

Urząd Wojewódzki uzupełnia komunikat o nadzorze pedagogicznym w szkołach województwa śląskiego i planach zajęć szkolnych instruktorów ministerialnych w roku szkolnym 1937/38, ogłoszony w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego, Dział Admin. Szkolnej nr 1 z 31 stycznia 1938 r. pod poz. 12, jak następuje:

Cz. IV. Instruktorzy Wydziału Oświecenia Publicznego.

5) Dr Tomasz Strzembosz, Radca, p. o. instruktora szkół specjalnych województwa śląskiego — przyjmuje interesentów i udziela wskazówek w poniedziałki, w godzinach urzędowych (10—12) w Wydziale Oświecenia Publicznego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego,

6) Leopold Janicki — instruktor nauki śpiewu w szkołach powszechnych województwa śląskiego — przyjmuje interesentów i udziela wskazówek w poniedziałki, w godzinach urzędowych (10—12) w Wydziale Oświecenia Publicznego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

Za Wojewodę:
(—) **M. Zawidzki,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

71.

ORGANIZACJA SZKÓL

Ministerstwo W. R. i O. P. zarządzeniem z dnia 17 lutego 1938 r. Nr II S-1589/38 nadało na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 4 grudnia 1936 r. Nr II S-8391/36 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 11, poz. 215) — począwszy od roku szk. 1937/38 — **uprawnienia państwowych gimnazjów ogólnokształcących,** przewidziane w § 4 przytoczonego rozporządzenia, **Prywatnemu Gimnazjum Koedukacyjnemu im. Eichendorfa z niemieckim językiem nauczania w Chorzowie.**

Jednocześnie Ministerstwo W. R. i O. P. nadało **klasie VIII-ej tego Gimnazjum i klasie I Liceum** na rok szk. 1937/38 **pełne prawa** szkół państwowych, przewidziane w § 2 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 1 maja 1929 r. Nr II-2875/29 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 6, poz. 75).

72.

SPROSTOWANIE.

W ogłoszonym w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego — Dział Administracji Szkolnej z dnia 23 października 1937 r. Nr 10, poz. 283

rozporządzeniu Wojewody Śląskiego z dnia 30 września 1937 r. o opłatach szkolnych w szkołach zawodowych województwa śląskiego prostuje się następujący błąd drukarski: w punkcie VI. lit. f opłata na „Międzyszkolne Kluby Sportowe“ zamiast kwoty 3 zł **powinno być 8 zł.**

———————

73.

RUCH SŁUŻBOWY

w szkołach i administracji szkolnej w województwie śląskim za miesiąc luty 1938 r.

Mianowania:

Minister W. R. i O. P. mianował:

Syskę Józefa, dyrektora Seminarium Nauczycielskiego Męskiego w Tarnowskich Górach, dyrektorem Państw. Liceum Pedagogicznego w Tarnowskich Górach z dniem 1. II. 1938 r.

Wojewoda Śląski powierzył do odwołania, za zgodą Ministra W. R. i O. P.: Janickiemu Leopoldowi, nauczycielowi Publicznej Szkoły Powszechnej Nr 6. w Katowicach, p. o. instruktora oświaty pozaszkolnej w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim — Wydziale Oświecenia Publicznego, pełnienie obowiązków instruktora nauki śpiewu w szkołach powszechnych w województwie śląskim, w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim — Wydziale Oświecenia Publicznego na okres od 1. lutego 1938 r. zwalniając go jednocześnie od pełnienia czynności instruktora oświaty pozaszkolnej.

Inspektorowie szkolni mianowali w szkołach powszechnych:

Bartosia Władysława, nauczycielem Publicznej Szkoły Powszechnej nr 4, w Łagiewnikach z dniem 1. II. 1938 r.,

Gluzę Pawła, nauczycielem Publicznej Szkoły Powszechnej nr 12 w Katowicach z dniem 1. II. 1938 r.

Kopcia Franciszka, nauczycielem Publicznej Szkoły Powszechnej nr 1 w Orzegowie z dniem 1. II. 1938 r.

Wolnego Antoniego, nauczycielem Publicznej Szkoły Powszechnej nr 30 w Chorzowie z dniem 1. II. 1938 r.

Wojewoda Śląski przeniósł na własną prośbę:

Mgr Kozioła Karola, nauczyciela Państwowego Gimnazjum nr 861 w Bielsku, do Państwowej Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie z dniem 1. II. 1938 r.

Wojewoda Śląski przeniósł w stan spoczynku na własną prośbę:

Orszulika Jana, nauczyciela Publicznej Szkoły Powszechnej w Strumieniu z dniem 28. II. 1938 r.

Inspektorowie szkolni zwolnili wskutek zawarcia związku małżeńskiego:

z Adamczyków — Wójcikową Wilhelminę, nauczycielkę Publicznej Szkoły Powszechnej w Nakle, z dniem 28. II. 1938 r. z 16 mies. odprawą,

z Bombów — Piechową Małgorzatę, nauczycielkę Publicznej Szkoły Powszechnej w Murckach, z dniem 28. II. 1938 r. z 6 mies. odprawą,

z Chiciaków — Bieniaszową Helenę, nauczycielkę Publicznej Szkoły Powszechnej nr 3 w Świętochłowicach, z dniem 28. II. 1938 roku z 6 mies. odprawą,

z Klimków — Raszkową Marię, nauczycielkę Publicznej Szkoły Powszechnej w Kończycach Wielkich, z dniem 28. II. 1938 r. z 6 mies. odprawą,

z Kuliszów — Tölgową Cecylię, nauczycielkę Publicznej Szkoły Powszechnej nr 5 w Nowym Bytomiu, z dniem 28. II. 1938 r. z 6 mies. odprawą,

z Makoszów — Kawową Annę, nauczycielkę Publicznej Szkoły Powszechnej nr 1 w Janowie, z dniem 28. II. 1938 r. z 17 mies. odprawą,

z Nagich — Wittową Bronisławę, nauczycielkę Publicznej Szkoły Powszechnej nr 1 w Wielkiej Dąbrówce, z dniem 31. I. 1938 r. z 14 mies. odprawą,

z Pitloków — Zuberową Hildegardę, wychowawczynię przedszkola przy Publicznej Szkole Powszechnej nr 1 w Rybniku, z dniem 28. II. 1938 r. z 12 mies. odprawą.

Dobrowolnie wystąpił ze służby nauczycielskiej:

Wazl Edward, profesor Państwowego Gimnazjum w Katowicach, z dniem 31. I. 1938 r.

Zmarł:

Kapelan Ludwik, kierownik Publicznej Szkoły Powszechnej nr 1 w Imielinie dnia 26 lutego 1938 r.

74.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza

KONKURS

na stanowisko:

kierownika publ. szkoły powszechnej nr 28 **w Katowicach.**

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III. stopnia;

kierownika publ. szkoły powszechnej nr 26 **w Katowicach.**

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III. stopnia;

kierownika publ. szkoły powsz. nr 7 **w Mysłowicach,** w pow. katowickim.

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III. stopnia;

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Katowicach, w terminie 8-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

———————

Nr O.P. II-93/R/7.

KONKURS

na stanowisko:

kierownika publ. szkoły powszechnej **w Rusinowicach** w pow. lublinieckim (mieszkanie).

Dodatek służbowy jak za kierownictwo szkoły powszechnej I stopnia;

kierownika publicznej szkoły powszechnej **w Kośmidrach** w pow. lublinieckim (mieszkanie).

Dodatek służbowy jak za kierownictwo szkoły powszechnej II stopnia;

kierownika publ. szkoły powszechnej **w Hadrze,** w powiecie lublinieckim (mieszkanie).

Dodatek służbowy jak za kierownictwo szkoły powszechnej I stopnia;

nauczyciela kierującego 1-klasowej publ. szkoły powszechnej **w Dyrdach,** w pow. lublinieckim.

Dodatek służbowy jak za kierownictwo szkoły powszechnej I stopnia;

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Lublińcu, w terminie 8-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

Nr O. P. II-93/J/3.

KONKURS

na stanowisko:

kierownika publ. szkoły powszechnej II stopnia **w Jaworzynce** w powiecie cieszyńskim;

kierownika publ. szkoły powszechnej II stopnia **w Markłowicach Górnych** w powiecie cieszyńskim (mieszkanie służbowe);

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Cieszynie, w terminie 8-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

Nr O. P. II-93/R.

KONKURS

na stanowisko:

kierownika publ. szkoły powszechnej nr 1 **w Radzionkowie** w pow. tarnogórskim.

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III. stopnia;

kierownika publ. szkoły powszechnej nr 6 **w Radzionkowie w pow. tarnogórski.**

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III. stopnia;

kierownika publicznej szkoły powszechnej **w Bobrownikach** w pow. tarnogórskim

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III. stopnia;

kierownika publ. szkoły powszechnej **w Świerklańcu,** w pow. tarnogórskim.

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę I stopnia.

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Tarnowskich-Górach, w terminie 8-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

Nr. O. P. II-93/J/1.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego w Katowicach **unieważnia konkurs na stanowisko kierownika** publicznej szkoły powszechnej nr 7 w Janowie, ogłoszony w Gazecie Urzędowej Woj. Śl. — Dział Adm. Szkolnej Nr 9, poz. 185 z 1936 r.

Jednocześnie Urząd Wojewódzki Śląski —Wydział Oświecenia Publicznego **rozpisuje konkurs na stanowisko kierownika** publicznej szkoły powszechnej żeńskiej nr 7 w **Janowie,** w powiecie katowickim. — Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III stopnia organizacyjnego. Przy obsadzie tego stanowiska pierwszeństwo mają przy równych kwalifikacjach osoby płci żeńskiej.

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Katowicach, w terminie 8 tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

75.

KOMUNIKAT

o warunkach przyjmowania kandydatów na I i II kurs Państwowego Instytutu Robót Ręcznych w Warszawie w roku szk. 1938/39.

Na **I kurs Instytutu** będą przyjmowani kandydaci płci obojga, uzdolnieni do rysunków i zajęć praktycznych (robót ręcznych), posiadający świadectwo dojrzałości ze szkół średnich lub seminariów nauczycielskich. Pierwszeństwo przy przyjmowaniu będą miały osoby, mogące się wykazać, oprócz świadectwa dojrzałości, specjalnymi studiami rzemieślniczymi, technicznymi, artystycznymi, lub pedagogicznymi.

Nauka w Instytucie trwa dwa lata.

Osoby kończące Instytut Robót Ręcznych, po odbyciu dwuletniej praktyki pedagogicznej w charakterze nauczycieli tymczasowych i po zdaniu egzaminu z przedmiotów pedagogicznych, otrzymują dyplomy nauczycieli szkół średnich i seminariów nauczycielskich.

Świadectwo ukończenia Instytutu Robót Ręcznych uprawnia bez żadnych dalszych egzaminów do nauczania zajęć praktycznych (robót ręcznych) i rysunków w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych w myśl zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 czerwca 1928 r. I-7932/28 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 8. poz. 138).

Studia w Instytucie Robót Ręcznych obejmują przedmioty następujące: rysunki odręczne, malarstwo akwarelowe, zasady kompozycji, roboty z drzewa, tektury i metalu, wyrób pomocy naukowych, fizykę, technologię, elektrotechnikę, roboty kobiece, kreślenie techniczne, geometrię wykreślną, estetykę form plastycznych, dydaktykę zajęć praktycznych (robót ręcznych i rysunków.

Bliższe szczegóły dotyczace programu Instytutu znaleźć można w rozporządzeniu Ministra

W. R. i O. P. z dnia 7. X. 1924 r. w sprawie studiów i egzaminów z robót ręcznych jako przedmiotu nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminariach nauczycielskich (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 18/140 z 1924 r., poz. 182).

Po nadesłaniu do kancelarii Instytutu Robót Ręcznych, Górczewska 8, znaczków pocztowych za 50 gr, Dyrekcja wysyła szczegółowy program nauk w Instytucie.

Podanie o przyjęcie do Instytutu należy składać osobiście lub przesyłać pocztą pod adresem Instytutu Robót Ręcznych (Warszawa, Górczewska 8) do dnia 1 czerwca 1938 r.

Do podania należy załączyć następujące dokumenty: 1) metrykę urodzenia, 2) trzy fotografie własnoręcznie podpisane, 3) życiorys, 4) świadectwo dojrzałości ewentualnie zaświadczenie Dyrekcji Szkoły, że kandydat(ka) w czerwcu rb. przystępuje do egzaminu dojrzałości, 5) rysunek z natury i kompozycję ornamentacyjną w dowolnej technice (ołówek, akwarelę itp.) świadczące o uzdolnieniu kandydata, 6) świadectwo lekarskie, stwierdzające pomyślny stan zdrowia kandydata.

W podaniu należy wyraźnie i dokładnie oznaczyć adres kandydata (poczta i telegraf).

Przed 15 czerwca r. b. kandydaci zostaną zawiadomieni pod wskazanym adresem, czy zostali dopuszczeniu do egzaminu konkursowego z rysunków, malarstwa i sprawności technicznej. Usprawnienie techniczne wykaże kandydat(ka) wykonując jakiś łatwy przedmiot z tektury, tkaniny, drzewa, szkła lub metalu. (Wybór działu pozostawiony będzie kandydatowi).

Egzamin ten rozpocznie się dnia 23 czerwca o godz. 9-ej w gmachu Instytutu i trwać będzie trzy dni. Opłatę za egzamin wstępny w wysokości 20 zł należy wpłacić do P. K. R. na konto Nr 33304 Państwowego Instytutu Robót Ręcznych niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o dopuszczeniu do egzaminu; opłata powyższa może być zwrócona, o ile kandydat nie może stawić się do egzaminu z powodu wyjazdu lub choroby, o czem winien zawiadomić Dyrekcję Instytutu przynajmniej na 3 dni przez wyznaczonym terminem egzaminu.

Nauka w Instytucie jest bezpłatna, jednakże słuchacze zobowiązani są zwracać koszta zużytych do pracy materiałów i wnosić taksę administracyjną; obie te opłaty wynoszą około 200 zł rocznie (płatne w dwóch ratach).

Słuchacze, kształcący się w Instytucie, nie mogą liczyć na utrzymanie się w Warszawie ze swej pracy, gdyż zajęcia w Instytucie uniemożliwiają wszelką pracę dodatkową.

Czynni nauczyciele w razie pomyślnego wyniku egzaminu winni wystąpić drogą służbową do Kuratorium (Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) o udzielenie rocznego urlopu na studia, załączając do tego podania zaświadczenie Dyrekcji Instytutu o złożeniu z pomyślnym wynikiem egzaminu wstępnego. Urlopy płatne nie będą udzielane, natomiast nauczyciele(ki) czynni mogą się ubiegać o urlopy za zwrotem kosztów zastępstwa bez rozłożenia na raty.

Na II kurs Instytutu będą przyjmowani tylko mężczyźni, posiadający ukończony Wyższy Kurs Nauczycielski (dział robót i rysunków) w Warszawie, Krakowie, Lwowie lub Mysłowicach, ewentualnie osoby posiadające maturę gimnazjalną lub seminaryjną i ukończone studia w politechnice, akademii sztuk pięknych, lub wydział fizykomatematyczny w uniwersytecie.

Kandydaci winni składać podanie przed 1 maja wprost do Instytutu Robót Ręcznych, załączając następujące dokumenty: 1) życiorys, 2) metrykę, 3) dokumenty, odbytych studiów.

Czynni nauczyciele po otrzymaniu zawiadomienia, że mogą być przyjęci do Instytutu na II kurs i że miejsca dla nich zostały zarezerwowane, powinni złożyć podanie do Kuratorium (Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) o udzielenie urlopu, załączając zaświadczenie Instytutu o zarezerwowaniu miejsca.

Czynni nauczyciele szkół powszechn., kształcący się na II kursie Instytutu, mogą otrzymać urlopy za zwrotem kosztów zastępstwa na raty lub bez rozłożenia na raty. (II P-944/38).

76.

KOMUNIKAT

o XVII roczniku „Ochrony Przyrody"

W miesiącu lutym br. ukazał się XVII rocznik „Ochrony Przyrody" — organ Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Treść Rocznika.

I. Rozprawy:

Adam Wodziczko — Planowanie kraju droga do utrzymania równowagi w przyrodzie,

Bogdan Treter — Ochrona krajobrazu i cech regionalnych w budownictwie wiejskim w ramach przepisów budowlanych,

Adam Kuncewicz — Planowanie regionalne, sprawy budowlane — a ochrona przyrody,

Jerzy Królikowski — Nowe poglądy na konieczność kultywowania piękna w budownictwie drogowym,

Stanisław Leszczycki — Rola naturalnego środowiska geograficznego w planowaniu regionalnym,

Mieczysław Barbacki — Zagadnienia ochrony przyrody przy regulacji rzek,

Jerzy Młodziejowski — Rzeźba Polskich Tatr Zachodnich,

Józef S. Mikulski — Dolina Śmierci — największy rezerwat przyrodniczy w Stanach Zjednoczonych A. P.,

Kazimierz Maślankiewicz — Groty Olsztyńskie,

Bogumił Pawłowski — Zagadnienie ochrony szaty roślinnej Gór Czywczyńskich,

Stefan Macko — Roślinność projektowanych rezerwatów na Wołyniu (rozdział o budowie geologicznej Wołynia opracował Zbigniew Sujkowski),

Józef Motyka — O utworzenie rezerwatów na pograniczu Wołynia i Podola,
Tadeusz Trela — Turnica pod Przemyślem,
Andrzej Srodoń — Modrzew Polski w Maniawie w Gorganach,
Stanisław Smólski — Jałowiec Sawina w Pieninach,
Maria Łańcucka — Przyczynek do rozmieszczenia szafranu spiskiego w Polsce,
Andrzej Srodoń — Materiały do inwentarza zabytkowych buków w Polsce,
Kazimierz Demel — Kilka słów o mniej licznych rybach naszego morza godnych ochrony,
Jan Marchlewski i Jan Wilburg — Krótkoszpon-gadożer,
Ludwik Sitowski — Drozd Skalny w Pieninach,

II. Organizacja międzynarodowa ochrony przyrody:
Michał Siedlecki — Sprawozdanie z zebrania Ogólnej Rady Międzynarodowego Biura Ochrony Przyrody w Brukseli,
Kazimierz Wodzicki — Sprawa nowelizacji Międzynarodowej Konwencji o Ochronie Ptaków,
Tekst Międzynarodowej Konwencji o Ochronie Ptaków, ustalony w Wiedniu na posiedzeniu Sekcji Europejskiej Międzynarodowego Komitetu Ochrony Ptaków w dniach 3—6 lipca 1937 r.
Skład Sekcji Polskiej Międzynarodowego Komitetu Ochrony Ptaków 1937/38,
Michał Siedlecki — Ochrona ryb morskich,

III. Ochrona przyrody za granicą:
Mieczysław Barbacki — Nowe rezerwaty przyrody we wschodniej Fryzji,
J. L. — Parki narodowe, rezerwaty przyrody i ochrona gatunkowa w Rumunii,
J. L. — Rozporządzenie o ochronie fauny i flory na Cejlonie,
J. S. Mikulski-Everglades — nowy park narodowy w U. S. A.,
Witold Mileski — Najnowsze zmiany i uzupełnienia w sieci Parków Narodowych Stanów Zjednoczonych,
Witold Mileski — Rozwój ochrony przyrody w Meksyku.

IV. Część urzędowa:
V. Korespondencje:
VI. Wiadomości bieżące:

Skład główny: Kasa im. Mianowskiego, Instytut Popierania Nauki, Warszawa, Pałac Staszica, Nowy Świat 72.

77.

KOMUNIKAT

o wydawnictwie p. t. „Zagadnienie obronności Państwa w nauczaniu i wychowaniu w szkole powszechnej".

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego komunikuje, że Drukarnia Państwowa w Poznaniu wydała broszurę p. t. „Zagadnienia obronności Państwa w nauczaniu i wychowaniu w szkole powszechnej", opracowaną przez Mgr K. Zajdę i H. Kiena. Cena 1 egzemplarza wynosi 50 gr bez kosztów przesyłki. Wydawnictwo jest do nabycia w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ul. Składowa 3.

78.

KOMUNIKAT

o ogłoszeniu w osobnym wydaniu spisu podręczników do nauki w szkole powszechnej.

Ministerstwo zwraca uwagę na ukazanie się osobnego wydawnictwa p. t. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Spis podręczników szkolnych dozwolonych do użytku w szkole powszechnej według stanu z dnia 1 lutego 1938 r. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych we Lwowie. Str. 60. Cena zł 0,60.

79.

KOMUNIKAT

o ogłoszeniu w osobnym wydaniu spisu podręczników do nauki w gimnazjum ogólnokształcącym.

Ministerstwo zwraca uwagę na ukazanie się osobnego wydawnictwa p. t. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Spis podręczników szkolnych dozwolonych do użytku w gimnazjum ogólnokształcącym według stanu z dnia 1 lutego 1938. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych we Lwowie. Str. 28. Cena zł 0,40.

80.

KOMUNIKAT

o aparacie filmowym dla szkół.

Przedstawicielstwo na Polskę aparatu filmowego dla szkół firmy „Victor Animatograph Corporation Davenport, Jawa, U. S. A." model „Animatophone 25 A. C.", umieszczonego w okólniku Nr 105 z dnia 9 grudnia 1937 r. w sprawie aparatów filmowych dla szkół (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 14, poz. 430), objęła firma „Polska Spółka Kinowa, Ska z o. o." z siedzibą w Łodzi, ul. Piotrkowska 182. (Nr Szt. m. dz. 80/38).

81.

KOMUNIKAT

o miesięczniku „Ziemia"

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę Dyrekcyj i Kierowników szkół na wydawnictwo „Ziemia", ilustrowany miesięcznik krajoznawczy Wyd. Polskie Towarzystwo Krajoznawcze, Warszawa — jako na cenne, bogato ilustrowane czasopismo, szerzące znajomość kraju ojczystego i budzące zamiłowanie do poznawania jego bogactw przyrodzonych, charakteru i zabytków, godne polecenia dla nauczycieli i uczniów szkół wszelkich typów. (Nr II Pr-16178/38).

82.

KOMUNIKAT O WYDAWNICTWACH

Ministerstwo W. R. i O. P. zatwierdziło następującą książkę dla szkół zawodowych:

Biblioteczka uczniów rzemieślniczych i samouków. Napisał Władysław Rembacz. Tomik I, II, III, IV: arytmetyka (ułamki, układ dziesiątkowy, procenty). Dąbrowa Górnicza 1936 r. Skład główny: Dąbrowa Górnicza Księgarnia Ludowa — jako książkę pomocniczą dla uczniów szkół zawodowych i zawodowych dokształcających oraz dla samouków. (Nr III PU-181/37).

POLSKI SŁOWNIK BIOGRAFICZNY.

W styczniu b. r. wyszedł z pod prasy pierwszy zeszyt 4 tomu Polskiego Słownika Biograficznego, obejmujący nazwiska: Chwalczewski—Corvinus. W ten sposób ściśle według planu realizuje się wielkie wydawnictwo Polskiej Akademii Umiejętności, rozpoczęte w r. 1935 r. Zapełnia ono dotkliwą lukę w naszej produkcji naukowo-wydawniczej, dotąd bowiem brak u nas podobnego dzieła, w czym ustępowaliśmy narodom niejednokrotnie od nas mniejszym, jak Chorwatom, Czechom, Estończykom, czy Szwedom. Już dotychczas wydane tomy Polskiego Słownika Biograficznego pozwalają stwierdzić, że jest to wydawnictwo utrzymane na najwyższym poziomie naukowym. Życiorysy wybitnych w naszych dziejach Polaków, opracowane są przez specjalistów w danej dziedzinie, uczonych literatów, pedagogów, działaczy społecznych itd. Wydawnictwo to stanowiące niezmiernie ważną pozycję w naszym dorobku naukowym, spełnia zarazem ważne cele praktyczne, informuje bowiem czytelników polskich o wszystkich wybitnych Polakach, którzy swą działalnością w jakiejkolwiek dziedzinie życia zasłużyli sobie na pamięć u potomnych. Przede wszystkim stanowi ono niezbędną pomoc dla nauczyciela (tak szkół średnich jak i powszechnych) w jego pracy. Ileż to razy nauczyciel, pozbawiony podręcznej biblioteki naukowej, boryka się dużymi trudnościami, gdy chce bliżej zapoznać się z życiorysem któregoś z wielkich ludzi naszej przeszłości, czy to dla pogłębienia własnych wiadomości, czy też celem udzielenia odpowiedzi na częste pytania uczniów zawsze żywo interesujących się biografiami wielkich ludzi. Materiałów odnośnych dostarcza właśnie Polski Słownik Biograficzny, tym więcej, że do każdego artykułu dołączona jest bibliografia, która czytelnikowi wskazuje drogę do ewentualnych dalszych studiów w interesującej go dziedzinie. Przysłuży się Polski Słownik Biograficzny doskonale przede wszystkim historykowi i poloniście, a ponadto korzystać z niego będzie z prawdziwym pożytkiem też i geograf czy przyrodnik. Zaznaczyć należy że po za czystym materiałem biograficznym w niejednym wypadku, np. gdy chodzi o szczególnie wybitne postacie, znajdzie czytelnik P. S. B. artykuły zapoznające go z obecnym stanem badań nad całym okresem dziejowym, względnie taką dziedziną życia politycznego umysłowego czy artystycznego, na której dana postać trwale wycisnęła swe piętno (np. Bona Sforza, Marcin Bielski, Fryderyk Chopin, Curie-Skłodowska, której życiorys ukaże się w zeszycie XVII Słownika). Jednym słowem jest to wydawnictwo, które winno się znaleźć w każdej bibliotece szkolnej, jako niezbędna pomoc dla nauczyciela, z której korzystać będą mogli pod kierunkiem swych pedagogów również zdolniejsi uczniowie gimnazjum i liceum, zaspakajając swój głód wiadomości o wielu wybitnych postaciach naszych dziejów. Szczególne zastosowanie znaleźć może Polski Słownik Biograficzny, jako pomoc naukowa przy lekturze uzupełniającej uczniów, oraz w pracy kółek naukowych.

M. Jeżewski: PRZENOSZENIE OBRAZÓW NA DRODZE ELEKTRYCZNEJ I TELEWIZJA. Książnica-Atlas. Lwów-Warszawa. Str. 104. Zł. 3,40.

Książka „Przenoszenie obrazów na drodze elektrycznej i telewizja" ma na celu wyjaśnienie zasad tej gałęzi techniki. Książka jest podzielona na dwie części. W części pierwszej wyłożone są zasady przenoszenia obrazów nieruchomych czy też ruchomych przy pomocy fal elektromagnetycznych. W drugiej części omówione są dokładniej szczegóły techniczne telewizji, co pozwala nie tylko na lepsze zrozumienie zasad, lecz również podstawowych urządzeń technicznych służących celom telewizji. Chociaż utrzymana na poziomie elementarnym, dokładniej już opisuje zjawiska fizyczne, z których korzysta telewizja oraz przyrządy do tego celu używane. Pozwoli to na lepsze opanowanie zagadnienia tym, których problemat ten specjalnie interesuje. Zadaniem jej jest także ułatwienie uczniom szkół technicznych zajmujących się elektrotechniką i radiotechniką na przejście do literatury specjalnej.

J. Wiktor: OD DUNAJU PO JADRAN. Książnica-Atlas. Lwów-Warszawa. Str. 288. Zł. 9,50.

Książka J. Wiktora informuje w sposób przystępny o krajobrazie bałkańskim, społeczeństwie, kulturze duchowej i materialnej Rumunów i południowych Słowian o aktualnym rozwoju politycznym, socjalnym i kulturalnym Rumunów i narodów południowo-słowiańskich, a jako taka jest bardzo aktualna. Barwne obrazy przeplata szereg wywiadów przeprowadzonych z mężami stanu i przedstawicielami świata literacko-artystycznego w tych krajach.

Mjr. Mieczysław Lepecki: MAURYCY AUGUST HR. BENIOWSKI ZDOBYWCA MADAGASKARU. Książnica-Atlas. Lwów—Warszawa, stron 212.

Książka oparta na materiale rzeczowym, utrzymana w charakterze popularnych powieści biograficznych. Przeciwstawia się w niej Lepecki niepochlebnym opiniom o Beniowskim i przeprowadza próbę rehabilitacji tej niewątpliwie ciekawej a wobec obecnego zainteresowania Madagaskarem w Polsce nawet aktualnej postaci historycznej.

Redakcja: Katowice — Urząd Wojewódzki Śląski ul. Jagiellońska I p. pokój 326. — Tel. 106.
Administracja: II. p. pokój 538. — Tel. 178. — Konto P. K .O. Nr. **304.121.**

Tłoczono w Drukarni Urzędu Wojew. Śląskiego w Katowicach.